

aldeles indlysende, naar man seer hen til, at man ved een Reduction, som fandt Sted i et betydeligt Omfang, førte alle Pensioner over paa den aftagende Pensionliste, og derimod ved en anden Reduction ikke gjorde det, men førte dem alle over paa den almindelige Pensionliste. Det var nemlig Tilfældet i 1842, at man ved den militaire Reduction, som dengang fandt Sted, førte alle dem, som gik af, over paa den aftagende Pensionliste, hvorved denne forøgedes med noget over 250,000 Rbd., hvortil endnu i Maret 1843 kom omtrent 23,000 Rbd., medens alle, som gik af ved Reductionen i 1848, ikke bleve førte over paa den aftagende, men derimod paa den almindelige Pensionliste, hvorved denne voredes med 100,000 Rbd. Mig forekommer det, som om man i Grunden har fulgt det Princip, at naar den ene Pensionliste var løben overordentligt høit op, saa at man blev forkræffet over dens Høide, og den anden i Tidens Løb var noget aftagen eller idetmindste holdt indenfor visse Grændser, saa kastede man den nye Pensionbyrde over paa den Liste, som var mindst. Den aftagende Pensionliste var i 1841 omtrent 360,000 Rbd. og var indtil 1848, istedetfor at tage af, stegen til 506,000 Rbd.; det var en Grund for ikke at kaste de Pensioner, som fulgte af de Omstiftelser, der fandt Sted i 1848, over paa den aftagende Pensionliste, men derimod at opføre dem paa den almindelige Pensionliste, der i 1848 omtrent var den samme, som i 1841, nemlig 295,000 Rbd., hvorved det dog maa bemærkes, at dette kun tildeels er bevirket derved, at de Pensioner, som falde paa Personer i Hertugdømmerne, ikke vare opførte paa Pensionlisten for 1848. Denne var saaledes foreløbig af en mindre Størrelse; og jeg antager derfor, at man opførte Pensionerne for 1848 paa den almindelige og ikke paa den aftagende Pensionliste. Dette med Hensyn til de to forskjellige Pensionlisters Størrelse og Betydning. Men hvad jeg endvidere troer at burde gjøre Thinget opmærksom paa, det er, hvorledes det ikke blot er Størrelsen af den hele Pensionbyrde, der forekommer mig i høi Grad foruroligende; men at det tillige er Mængden af de bestaaende Pensioner, der er det, og der

langt snarere hidrører fra et feilagtigt System eller idetmindste fra et System, som langt vanskeligere lader sig rette, end om det blot var over Pensionbyrdens Størrelse, over hvilken man havde Grund til at forurolige sig. Det er virkelig sandt, som den ærede Taler har sagt det, at det saakaldte Raadessecretariat havde paataget sig en egentlig Fattigforsørgelsesanstalts Hverv. Dette er indlysende, naar man tager Hensyn til, at de 175,000 Rbd., som bleve uddeelte af det, have været fordeelt mellem 2450 Personer, thi saa stort var Antallet af dem, som fik Understøttelse i Maret 1849; man vil heraf ane, hvilke ubetydelige Summer der blev uddeelte; thi det udgjør i Gjennemsnit kun 73 Rbd. til enhver af de Understøttede. Men man maa lægge Mærke til, at omtrent Halvdelen af det hele Beløb, eller omtrent 90,000 Rbd. kommer paa 428 Personer, som fik aarlig fra 100 til 600 Rbd., saa at den øvrige Deel af denne Sum eller mellem 80 og 90,000 Rbd. bleve uddeelt til omtrent 2000 Personer, og iblandt disse var der igjen omtrent 370, der i Gjennemsnit ikke fik mere end 8 Rbd. om Aaret. Var dette nu en Understøttelse, som Staten paa den ene Side skulde kunne være bekjendt at give, eller som paa den anden Side burde have været givet for Tjenester, der vare beviste Staten? Det hele Raadessecretariat fremtræder i mine Dine som en Fattigforsørgelsesanstalt. Det samme kan paa en Maade ogsaa siges med Hensyn til Pensionlisten; ogsaa der viser det sig tildeels, hvilket System man har fulgt. Saavidt jeg har kunnet opgjøre det, er det i det Hele opført baade paa den aftagende og paa den almindelige Pensionliste 1259 affedige baade civile og militaire Embedsmænd, men af disse have 292 Personer en Pension under 1000 Rbd., og af disse igjen omtrent $\frac{1}{3}$ under 200 Rbd. og der er ikke mere end to hundrede og nogle og tredsindstyve Personer, som have en Pension af over 1000 Rbd. Jeg anfører dette, for at antyde, hvortil egentlig det Feilfulde i det hos os indførte System har ligget, at man har henregnet mange for mange Bestillinger til Statstjenesten, thi man maa vælge hvilket Pensionssystem, man vil, naar man ikke drager en bestemt og snæ-